

Ne sudjeluje li sagrađena kuća u onoj formi koja je u arhitektovu umu? Ako se riječ μετέχειν, sudjelovati, ne sviđa Aristotelu, neka se služi drugom riječju kojom želi, bila ona metafora ili svojstvena, samo neka nam izrazi stvar.

Ali kaže: »Može, naime, i biti i nastati nešto slično, premda se ne oblikuje prema tome.«, kao npr. sin ocu; budući da se to događa rijetko, može se radije zvati slučajem, no kuća je uvijek slična kući u arhitektovu umu, tako je i čovjek uvijek sličan ponašanju, formi, ideji iste vrste.

I nije istinito ono što dodaje: »Slično je pak jasno da, ako bi Sokrat i bio vječan, postojat će mnogi predlošci istoga, stoga i ideje, kao čovjek, živo biće, dvonožan, i ideja čovjeka.« Nije, međutim, Sokrat vječan, niti je njegova forma vječna u naravi oćinskog sjemena, niti je to ikada Platon rekao.

Što s onim poslije: Ako postoji i više predložaka istoga, prvo određenih, zatim subalternih, konaćno najopćenitijih; i nije neprihvatljivo što kaže: »Ideje nisu samo predlošci osjetilnih stvari, nego također i sebe samih, kao rod ideja.«

Nema nikakvog znaćenja ako »predložak i slika bude isto«³¹, kao što je subalterni rod i vrsta u odnosu i prema višem i prema nižem: slika roda predložak je Sokrata.

Dodaje ovo: »Uostalom ćini se da je nemoguće da bude odvojeno supstancija i ono ćija je supstancija.«³² To je zaista istinito,

³¹ Usp. također ARIST. Metaph. 1079b.35.

³² Usp. također ARIST. Metaph. 1079b.35.